

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

11 februari 2003

B5-0102/2003 }
B5-0107/2003 }
B5-0109/2003 }
B5-0128/2003 }

RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

ingivet i enlighet med artikel 37.4 i arbetsordningen av

- Arlindo Cunha och Konrad K. Schwaiger för PPE-DE-gruppen
- Eryl Margaret McNally och Margrietus J. van den Berg för PSE-gruppen
- Nicholas Clegg för ELDR-gruppen
- Danielle Auroi, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf för Verts/ALE-gruppen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

- Verts/ALE (B5-0102/2003),
- PPE-DE (B5-0107/2003),
- ELDR (B5-0109/2003),
- PSE (B5-0128/2003),

om WTO:s jordbruksförhandlingar

RC\489348SV.doc

PE 328.068 }
PE 328.073 }
PE 328.075 }
PE 328.095 } RC1

SV

SV

Europaparlamentets resolution om WTO:s jordbruksförhandlingar

Europaparlamentet utfärdar denna resolution av följande skäl:

- A. Slutsatserna från den fjärde ministerkonferensen i Doha innehöll en exakt tidsplan för de multilaterala jordbruksförhandlingarna, som skulle leda fram till att en rad åtaganden presenterades före den femte konferensen, som skall hållas i Cancún i september 2003.
- B. Jordbruket är en av de känsligaste sektorerna i världshandeln, eftersom det påverkar livsmedelsförsörjningen, livsmedelssäkerheten och en hållbar användning av naturtillgångar och landskap och skyddet av dessa. Detta beror på att jordbruket är strategiskt viktigt för alla länder, och på att världsmarknaderna snedvrids till följd av de exportsubventioner som utbetalas, samt på människors rätt att försörja sig och att ha tillgång till mark, vatten, utsäde och andra grundläggande naturtillgångar.
- C. Jordbruket och landsbygdens utveckling spelar en betydande roll när det gäller att hejda avfolkningen och flykten från missgynnade landsbygdsområden.
- D. Det är absolut nödvändigt att Europeiska unionen fortsätter att driva en allmän överstatlig jordbruks- och landsbygdspolitik, så att den mångfunktionella jordbruksmodellen kan överleva och samtidigt uppfylla växande sociala behov till förmån för en hållbar jordbruks- och landsbygdsutveckling, ekonomisk, social och geografisk sammanhållning, livsmedelskvalitet och livsmedelssäkerhet, miljöskydd, biologisk mångfald samt djurens hälsa och välbefinnande.
- E. Merparten av utvecklingsländerna har sin största komparativa fördel i jordbruksproduktionen. WTO-bestämmelserna bör inte hindra dem från att utnyttja denna fördel.
 1. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens förslag till former för WTO:s jordbruksförhandlingar, som antogs av rådet (allmänna frågor) den 27 januari 2003.
 2. Europaparlamentet påminner om att samtliga WTO-medlemmar vid WTO-toppmötet i Doha i november 2001 åtog sig att föra förhandlingar på jordbruksområdet för att avsevärt förbättra marknadstillträdet, och om en minskning av alla subventionsformer i syfte att avskaffa dem, en betydande minskning av inhemskt stöd som snedvrider handeln, särskild och särskiljande behandling av utvecklingsländer för att hänsyn skall tas till deras utvecklingsbehov, inklusive livsmedelssäkerhet och landsbygdsutveckling och beaktande av andra intressen än handelsintressen.
 3. Europaparlamentet noterar att jordbruket fortfarande är den största inkomst- och sysselsättningskällan i de flesta utvecklingsländerna, och att en reform av bestämmelserna om jordbrukshandel spelar en avgörande roll i kampen mot fattigdom och när det gäller att förbättra livsmedelssäkerheten i hela världen samt att i större omfattning sprida fördelarna

med handel. Parlamentet betonar att alla industrialiserade länder måste ta sitt ansvar för att genomföra en sådan reform.

4. Europaparlamentet insisterar på att man genom jordbruksförhandlingarna i första hand skall upprätta handelsbestämmelser som främjar jordbruksutvecklingen, sysselsättningen och kampen mot fattigdom i utvecklingsländerna och i de minst utvecklade länderna, för att Doha-rundan också i praktiken och inte endast i teorin skall vara en verklig utvecklingsrunda. Parlamentet anser att detta måste ske utan att de grundläggande målen för EU:s mångfacetterade jordbrukspolitik äventyras.
5. I detta syfte måste EU insistera på två oundgängliga förhandlingsmål:
 - En betydligt större och tidigare minskning av samtliga tullavgifter på jordbruksprodukter och kvantitativa begränsningar för jordbruksimport från utvecklingsländerna och de minst utvecklade länderna förutom när det gäller de allra känsligaste sektorerna. En betydande minskning som genomförs av samtliga WTO-medlemmar av alla former av exportstöd och system med motsvarande effekt, i syfte att eventuellt slopa dem helt och hållet, inbegripet livsmedelshjälp, exportkrediter, kreditgarantier och lån- och försäkringssystem.
 - Ökat erkännande av andra än handelsaspekter i jordbrukspolitiken, genom en förstärkning av jordbruksstödåtgärder som inte snedvrider handeln genom det ”gröna området” (Green Box) för att säkerställa att målinriktade och öppna stödåtgärder i syfte att främja utvecklingen på miljöområdet, landsbygdens utveckling, sysselsättningen och djurens välbefinnande undantas från neddragningar. Klassificeringen av de så kallade green, blue och amber box behöver klargöras.
 - Insisterande på att alla länder skall ha rätt att fastställa sina egna normer för miljöskydd, livsmedelssäkerhet och konsumentskydd, samtidigt som man erkänner att differentiering av handelsprodukter på grundval av produktionsmetoder måste vara möjlig inom ramen för WTO:s bestämmelser, och att dessa bestämmelser därför inte bör utgöra en begränsning för obligatoriska eller frivilliga märkningssystem.
6. Europaparlamentet erinrar om att ytterligare tillgång till EU:s foder- och livsmedelsmarknader inte automatiskt innebär förbättrade inkomster för utvecklingsländerna och deras mest utsatta befolkningsgrupper. Parlamentet pekar på det trängande behovet av bestämmelser som främjar en bättre fördelning av handelsvinsterna, särskilt till förmån för missgynnade regioner och befolkningsgrupper i utvecklingsländerna. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att framförhandla bestämmelser som förbjuder dumpade priser och fastställer livsmedelssäkerhetskrav för utvecklingsländerna.
7. Europaparlamentet anser att förhandlingarna måste resultera i särskilda och särskiljande bestämmelser som gör det möjligt för samtliga WTO-medlemmar att i ännu högre grad och ännu snabbare utvidga tillgången till marknaden för jordbruksprodukter från utvecklingsländerna och de minst utvecklade länderna än när det gäller produkter från utvecklade länder. Parlamentet anser att detta ger utvecklingsländerna och de minst utvecklade länderna den flexibilitet de behöver i fråga om tillgång till marknaden och nationella stödåtgärderna, med avseende på deras självhushållningsjordbruk och deras

utveckling och livsmedelssäkerhet. Europaparlamentet välkomnar förslaget om en så kallad food security box, och anser att EU och samtliga industrialiserade länder bör göra större ansträngningar för att förbättra inkomsterna i de fattigaste utvecklingsländerna genom att bidra till en diversifierad produktion och en ökad export av lokalt tillverkade och högt förädlade varor till EU och industriländerna.

8. Europaparlamentet noterar att åtskilliga WTO-medlemmar otillbörligt har dragit fördel av *de minimis*-regeln och därigenom snedvridit handeln med jordbruksprodukter, och uppmanar kommissionen att förhandla om en revidering i syfte att tillåta inhemskt stöd till livsmedelssäkerhet och ett diversifierat jordbruk.
9. Europaparlamentet påminner om de europeiska producenternas och konsumenternas intresse av hög livsmedelskvalitet, landsbygdsutveckling, miljöskydd och djurens välbefinnande, och insisterar på att bestämmelserna om jordbrukshandel måste vara förenliga med dessa mål och möjliggöra en förstärkning av ett rättvisare, marknadsorienterat och mångfunktionellt jordbruk över hela det utvidgade EU med avseende på miljöskydd, livsmedelssäkerhet, landsbygdsutveckling och sysselsättning, vilket kan producera säkra produkter av god kvalitet samt främja en hållbar landsbygdsutveckling.
10. Europaparlamentet beklagar att förslagen till främjande av djurskyddet inom världshandeln inte är tillräckligt långtgående.
11. Europaparlamentet insisterar på att framsteg måste göras i de parallella diskussionerna om angivande av geografiskt ursprung för att underlätta bevarandet av vissa traditionella odlingsmetoder och även för att göra det möjligt för jordbrukare i Europa och andra högt utvecklade regioner att växla om till specialiserad produktion med högt mervärde.
12. Europaparlamentet påpekar emellertid det faktum att inkomsterna för merparten av EU:s jordbrukare kraftigt sjunker, samtidigt som ett litet antal tillverkningsindustrier och detaljhandlare samlar på sig en allt större del av de allmänna medlen. Parlamentet framhåller därför att förhandlingspaketet om den gemensamma jordbrukspolitiken måste lämna utrymme för sådana former av jordbruksstöd som bygger på sociala kriterier och på den så kallade cross compliance-principen. Parlamentet anser att ett nytt förhandlingsmandat för kommissionen måste komma till stånd efter halvtidsöversynen.
13. Europaparlamentet kräver att de jordbruksprodukter och tullåtgärder som Europeiska unionen skall förhandla om med sina handelspartner underordnas vissa sociala krav och miljökriterier. Dessa bör utarbetas i enlighet med bindande internationella överenskommelser om sociala normer, förvaltning av naturresurser och livsmedelssäkerhet (ILO, CBD, UNDP och FAO).
14. Europaparlamentet efterlyser en översyn av bilaterala handelsavtal som snedvrider handeln och som gör att gemenskapen blir strategiskt beroende av import från industriländer.
15. Europaparlamentet betonar att de två starkaste handelsblocken – EU och Förenta staterna – har en ledande roll när det gäller att lägga fram långsiktiga förslag om en liberalisering av världshandeln, och betonar även att de, tillsammans med andra betydande handelsnationer,

skall spela en roll för att se till att förhandlingarna om jordbrukshandel är framgångsrika. Parlamentet uppmanar dem som ännu inte lagt fram förslag till WTO att göra det omgående. Parlamentet uppmärksammar lagförslaget om jordbrukspolitik i Förenta staterna (US Farm Bill), som är ett steg tillbaka från de mål som man kom överens om i Doha.

16. Europaparlamentet uttrycker sin avsikt att noggrant följa de multilaterala jordbruksförhandlingarna och insisterar på ett nära samarbete med kommissionen och regelbundna möten för att säkra att parlamentet får all information. Parlamentet förbehåller sig rätten att utforma rekommendationer i denna fråga.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och medlemsstaternas parlament.